

SOMMERLEIR DOKUMENTER

SUF's 3. sommerleir - 10. - 17. aug.

INNHold:

SOMMERLEIRDOKUMENTER nr.3:

REFÉRAT FRA SUF's FAGLIGE
LANDSKONFERANSE.

ÅR 1914

ÅR 1915

ÅR 1916

ÅR 1917

ÅR 1918

ÅR 1919

REFERAT FRA FAGLIG LANDSKONFERANSE I TRONDHEIM

3. - 4. april 1969.

Vi ber alle kamerater i SUF studere disse dokumentene nøye. De spørsmålene som er diskutert her, vil bli tatt opp igjen på sommerleiren 10. - 17. august, samt på landsmøtet til høsten. Det er derfor en stor fordel om alle kameratene kjenner de problemene som vil bli drøfta på forhånd.

Laga (og enkeltmedlemmer) kan bestille flere eksemplarer fra SUF-kontoret. De koster kr. 0,50 pr. stykk.

"Å sammenfatte massenes meninger, gå ut til massene med dem igjen, holde fast ved dem å gjennomføre dem, for på denne måten å utarbeide riktige ideer for ledelse - det er den grunnleggende metoden for ledelse. Vi må ha tiltro til massene, og vi må ha tiltro til partiet. Dette er to hovedprinsipper. Hvis vi tviler på disse prinsippene, vil vi ikke kunne oppnå noen ting.

Mao Tsetung.

REFERAT FRA FAGLIG LANDSKONFERANSE I TRONDHEIM

3. - 4. april 1969.

Vi ber alle kamerater i SUF studere disse dokumentene nøye. De er utarbejdet som en diskuterer her, vi vil ta opp igjen på sommerferien 10. - 17. august, samt på landsmøtet til høsten. Det er derfor en stor fordel om alle kameratene kjenner de problemene som vi vil diskutere på forhånd. Laga (og enkeltpersoner) kan bestille referatet etter fra SUF-kontoret. De koster kr. 0,50 pr. stykk.

"Å sammenfatte mættede meninger, og ut til massene med dem igjen, hører fast ved den å gjennomføre dem, for på denne måten å utarbeide riktige ideer for ledelse - det er den grunnleggende metoden for ledelse. Vi må ha tilfreds til massene, og vi må ha tilfreds til partiet. Dette er to hovedprinsipper. Hvis vi følger på disse prinsipper, vil vi ikke kunne oppnå noen ting.

Mao Tse-tung

SUF's faglige landskonferanse 3. - 4. april 1969.

Sted: Frimurerlogen, Trondheim.

Åpning og konstituering.

Konferansen åpna kl. 10,30. Dirigenter, referenter og reisefordelingskomité ble valgt.

Dirigenter: Jorunn Bratset og Einar Bratset (Trondheim SUF).

Referenter: Kristin Kjøpstad og Ulf Mørch (Trondheim SUF).

Reisefordelingskomité: Vigdis Volden (sentralstyret), Stein Sævi (Trondheim SUF), Tor H. (Kirkenes SUF), Henrik Le (Lillehammer SUF).

I en kort åpningstale pekte St. på den utviklinga SUF har gjennomgått siden det faglige seminaret på Enebakk i fjor, og hvordan det faglige arbeidet har bedra seg og kommet mer i forgrunnen. Siden den gang har vi hatt lønnsoppgjør, vi har hatt splittelsen mellom SF og SUF og innafor SF.

Vi er på veg inn i en periode med skjerpa klassekamp. Dette som resultat av at kapitalismen er på veg inn i ei krise, noe som øker motsetningene i det kapitalistiske samfunnet. Skjerpinga av klassekampen nødvendiggjør at en skiller mellom revisjonister og revolusjonære, og dette skillet går snarere gjennom partier og organisasjoner enn mellom dem.

I denne perioden er det faglige arbeidet viktig, og vi må ha klart for oss nødvendigheten i det Mao sier om å undersøke de konkrete forholda og forhistoria.

Hilsningstale ved Sigmund G.

Gr. starta med å slå fast at konferansen var undersøkende. Problema som tas opp har utgangspunkt i krisa i kapitalismen. De som merker krisa best er arbeiderne, og det er ingen tilfeldighet ettersom de står i direkte produksjon og dermed i direkte motsetning til kapitalinteressene. Det er de som merker rasjonaliseringa, tidsstudiene og arbeidsløysa.

Det har lenge vært propagandert for at klassekampen er død. Dette ønsket fra herskerklassen om å dempe misnøyen tar vi klart avstand fra, og vi tar avstand fra det i overensstemmelse med den norske virkelighet. Den norske virkelighet lærer man å kjenne ved å foreta en konkret undersøkelse av de konkrete forhold.

Sentralt i denne virkelighet står den økte vilje til kamp som krisa gir arbeidsfolk. Klassekampen blir mer og mer levende. Derimot er organiseringa av denne dårlig. Årsaka til dette ligger i at det er revisjonister og sosialdemokrater som fram til nå har "leda" klassekampen. Det arbeiderklassen trenger, er et revolusjonært parti. Det er nødvendig med en enhetlig opptreden for å knuse borgerstaten. Her er det to ting vi må være oppmerksomme på. For det første at maktkampen må føres på arbeidsplassene. Først og fremst er det viktig å overta kontrollen over produksjonslivet. For det andre at det er arbeiderne som er best i stand til å lede klassekampen, det er de som merker krisa under kapitalismen best. Som konsekvens av dette følger at arbeiderne må dominere og kontrollere en revolusjonær organisasjon og et framtidig revolusjonært parti.

I lys av dette ser vi klart det særskilte i å drive skikkelig faglig arbeid. Like lite som LO er i stand til å lede arbeiderorganisasjonene, er revisjonister i stand til å lede en fagopposisjon. Skal vi ha framgang i det faglige arbeidet på arbeidsplassene må dette skje parallelt med ei politisk skolering. Det faglige arbeidet må nå bli SUF's hovedoppgave og alle medlemmene må trekkes med, ikke bare de organiserte. Denne konferansen er et godt utgangspunkt for ny framgang og nye seire.

Fagopposisjonen. Innledning ved Viktor S.

St. tok utgangspunkt i den historiske utviklinga av den norske fagbevegelsen. Han påviste hvordan de kamper fagbevegelsen har ført, har kommet som resultat av press nedenfra og ofte imot ledelsen, som helt fra starten av var revisionistisk og hadde dårlig kontakt med arbeiderne. Fagbevegelsen var sterkt sentralisert, og symptomatisk for ledelsen var LO-formannen Ole O. Lian, en brødpolitiker uten sosialistisk perspektiv i det hele tatt. De store slag skulle kjempes ved forhandlingebordet, åpne konflikter måtte for all del unngås.

Ei slik linje førte til at det i 1911 ble danna en fagopposisjon som hadde sitt utspring i Trondheim. Derfra kom det krav om at fagbevegelsen måtte bli mer revolusjonær. Linja til denne fagopposisjonen vant fram på fagkongressen i 1920, og det ble da vedtatt å kjempe for sosialisering av produksjonsmidla, og å føre en skarp kamp mot klassejusen.

Nå etterpå ser vi klart at ei slik linje ikke er blitt fulgt opp, og vi må da undersøke årsakene til dette. Viktig i denne forbindelse er partiets rolle. I 1920 ble det gjort en grunnleggende feil i og med at fagbevegelsen ble betrakta som politisk organisasjon mer enn partiene, og de politiske vedtaka i Arbeiderpartiet ble retningslinjer for fagbevegelsen. Fagbevegelsen er en bred klasseorganisasjon, med medlemmer med forskjellig politisk syn, og denne funksjonen kan umulig kombineres med oppgavene til et enhetlig, revolusjonært parti. På den andre sida er et slikt revolusjonært parti nødvendig for at et skikkelig faglig arbeid skal kunne bli drevet. Partiet må utvikle og skolere kadre som kan lede arbeidet i fagbevegelsen, kadre som kan formulere og føre fram korrekte krav og aksjoner. Samtidig vil rekrutteringa til partiet skje fra fagbevegelsen. En skikkelig fagopposisjon og et skikkelig revolusjonært klassekampparti betinger hverandre fullt ut. De kan ikke utvikles på annen måte enn i kraft av hverandre.

Tranmæl, lederen av fagopposisjonen av 1911, utvikla seg etter hvert til en merkelig blanding av syndikalist og sosialdemokrat, og fagopposisjonen fulgte i hovedsak Tranmæls linje. Etter hvert kom det til motstand mot denne linja, og i 1926 ble en ny fagopposisjon danna. Lederne av denne var klar over mange av de feil som ble gjort fra 1911 og ut, men heller ikke denne opposisjonen kom det noe ut av, muligens fordi det mangla et skikkelig parti. Senere har det ikke eksistert noen fast organisert fagopposisjon.

Samarbeidet mellom LO og NAF begynte allerede i trettiåra og er siden blitt mer og mer intimt. Dette samarbeidet har gitt seg utslag i bl.a. elendige tariffoppgjør som kulminerte med tariffoppgjøret i fjor. Misnøyen med samarbeidet har gitt seg utslag i forskjellige aksjoner. Vår oppgave i denne forbindelse er å organisere denne misnøyen ved å reise en fagopposisjon. Fram til nå har vi hatt dårlig grep på dette, men utviklinga har gått i riktig retning. Det som må gjøres er å utvikle samarbeid på grunnplanet, utvikle kontakt med de skikkelige folka der. Bare slik kan en begynne fagopposisjon få slagkraft. Slik kontakt kan utvikles gjennom konkrete aksjoner. Aktuell sak er momsens. I forbindelse med at momsen tas opp i Stortinget i slutten av mai eller i begynnelsen av juni vil det bli organisert protestaksjon i Oslo. Slike aksjoner burde også være mulig andre steder i landet.

De kontaktene vi får gjennom slike aksjoner kan i framtida utvikles til å bli kadre i en fagopposisjon, og denne utviklinga må skje parallelt med oppbygginga av et revolusjonært parti. En fagopposisjon er ikke skapt over natta, men den ekte skjerpinga av motsetninga mellom arbeid og kapital vil lette arbeidet for en slik opposisjon.

Debatt.

Kjell Ha (Tr.heim SUF): Informasjonen om en eventuell fagopposisjon har vært dårlig, dette må kritiseres. Fagopposisjonen (f.o.) vil få full oppslutning på min arbeidsplass. Hva angår SUF og faglig arbeid på arbeidsplassene, må en ikke starte opp med revolusjonsprat og sosialistisk teori. Ta opp konkrete problemer i begynnelse, og jobb målbevisst for å heve arbeidernes bevissthet i takt med utviklinga av disse. Bare på den måten kan en avlive myten om at SUF bare består av en gjeng fjollete studenter uten kjennskap til virkeligheten.

- 3 -

Geir J (Stavanger SUF): Hvordan bør f.o. organiseres? Vanskelig å svare, men nødvendig med skolering i marxisme-leninisme for de faglige kadrene, og fagopposisjonen må utvikle seg gjennom kamp. Tror ikke det er for tidlig å ta opp spørsmålet om medlemskap i f.o. Tror medlemskap er gustig da det sveiser bedre sammen og hindrer sentraldirigering.

Alf L (Bergen SUF): Bergen SUF vil i samarbeid med NKP, KU og andre arrangere en faglig konferanse i Bergen for Vestlandsområdet. Har fått støtte, også økonomisk, fra flere fagforeninger. Konferansens hensikt er å få kartlagt situasjonen på arbeidsplassene med henblikk på senere aksjoner. Slike distriktskonferanser bør SUF'ere ta initiativet til flere steder i landet. Er ikke enig med Geir J når det gjelder organiseringa av fagopposisjonen.

Per G (Porsgrunn SUF): Hvordan organisere f.o.? Med medlemskap vil det være fare for eksklusjon fra LO. Må først bygge oss sterke på grunnplanet. Dette arbeidet må SUF'ere ta initiativet til, vi må organisere. Det er ingen lineær sammenheng mellom misnøye og aktivitet.

Björgulf F (Indre Vest): F.o. må i alle fall få en så pass fast organisasjon at det kan bli mulig å gi ut skrifter og arrangere konferanser. Må koordinere enhetlige aksjoner på forskjellige bedrifter, informasjonsvirksomheten må prioriteres høyt.

Mr : Årsaken til den dårlige informasjonen fra faglig utvalg om f.o. er at det var vanskelig å få kjennskap til hvordan situasjonen var, først og fremst innafor NKP.

Må ikke stille for store forventninger til f.o. i nåværende situasjon. Må heller satse på konkrete saker og prøve å legge grunnlaget gjennom disse.

Tor Erik H (Rana SUF): Glad for at f.o. ikke er kommet i gang ennå. av fare for SF- og NKP-infiltrasjon. F.o. må bygges opp slik at SUF har kontrollen med den så lenge det ikke finnes noe skikkelig parti, og den må drives etter masselinja. De faglige kadrene er svært viktig. I begynnelsen må organisasjonen snevres inn, også på grunnplanet, for siden å utvides.

Kjell H r: Må forkaste samarbeid med toppladelsen i SF og NKP. Må satse på folk som ikke faller fra i en revolusjonær situasjon. Det som trengs er skolering. Samarbeid med SF og NKP bare i enkelte konkrete saker.

Viktor S : Om informasjon: vil også rette kritikk til laga. Få rapporter er kommet til sentralt faglig utvalg.

Vi må følge den linja at fagorganiserte SUF'ere tar initiativet til opposisjonsarbeid i konkrete saker, og på den måten få kontakt med progressive arbeidere. Vi må ta godt vare på de folka som viser seg å kunne føre ei riktig linje, skolere og utvikle disse til kadre. Dårlige klubbstyrer bør kastes på konkrete saker. Et videre opplegg må gå ut på at SUF koordinerer det faglige opposisjonsarbeidet foreløpig, og etter hvert utvikle arbeidet i samband med utviklinga av de marxist-leninistiske gruppene.

Mr (til dagsorden): bør nedsettes en redaksjonskomité som kan utarbeide interne retningslinjer og opplegg for faglig arbeid.

Gr : Enig med Mr. Redaksjonskomitéen tar i tillegg utarbeide en ekstern uttalelse om momsen.

Begge forslag ble vedtatt og følgende redaksjonskomité valgt:

Tor Erik H n, Kjell H r, Arne H i, Alf L og Viktor S .

Alf L : Vi må søke aktiv kontakt med gode kamerater i distriktene. Lokallaga må ta initiativ til reisevirksomhet til isolerte folk. I arbeidet med f.o. må det i første rekke tas lokale initiativ og sentral organisasjon bør ikke opprettes før behovet for dette er til stede.

- 4 -

SUFs plass i det faglige arbeid.

Innledning ved Tor Mc .

Som på alle andre områder har det foregått ei rivende utvikling i det faglige arbeidet i SUF; bare for to år siden var det faglige arbeidet tilnærma null.

Idag, en helt annen situasjon; den ideologiske utviklinga har bedra den faglige fronten. Vi ser at innslaget av arbeidende ungdom er sterkt bedra, noe som muliggjør faglig aktivitet: SUFere er representert i klubbstyrer og foreningsstyrer.

SUFs oppsving har sammenheng med Vietnam-krigen; hardere arbeidsforhold, skatteskruen klemmes til etc. Hos studentene og skoleelevene ser vi de største praktiske resultater; - studentene er revolusjonens stormsvaler.

Løpeseddelaksjonen har hatt betydning for den økende sympatien for SUF. Lokallaga viser stadig initiativ til faglig arbeid, nivået i det faglige arbeidet stiger.

NB! Vi må ikke gjøre som SF, der det faglige arbeidet har vært isolert fra resten av arbeidet.

SUFs faglige politikk må drives vis a vis alle nivåer av LO og arbeidere og må angå alle SUFere, ikke isolert fra den øvrige politikk: det faglige arbeidet må være underordna organisasjonen, en faglig konferanse underordna landsmøtet.

Det må klarlegges hvordan det faglige arbeidet står i forhold til resten av arbeidet, vi må ikke studere bare faglige saker eller bare teori; - faglig politikk er å bruke marxistisk-leninistisk teori på arbeidsplassen og i alle lag av LO.

De som driver faglig arbeid på sine arbeidsplasser må unngå opportunistisk politikk og korrupsjon ved å diskutere sakene i lokallaga, evt. å ringe til Sentralstyret i prinsipielle saker for å unngå å gjøre tabber.

Strategisk fiende: Monopolkapitalen.

Taktisk fiende: Sosialdemokratiet; kapitalens løpegutter.

Grunnlaget for sosialdemokratens makt ligger i at de støtter seg til fagorganisasjonen. Konkurransen om fagorganisasjonen med sosialdemokratene er vår faktiske oppgave.

Hvordan bekjemper vi sosialdemokratiet? Stalin: Ved å avsløre dem på konkrete saker, saker som angår arbeiderne i deres daglige virke.

Vi må allikevel ikke henfalle til økonomisme (trade-unionism). Det faglige arbeidet må sees i sammenheng med det øvrige politiske arbeidet, og vi må ikke forglo oss på kortsiktige seire. Historisk er det utallige eksempler på slag i luften, saker er ikke blitt fulgt opp.

I det faglige arbeidet må vi betrakte oss som kadre, følge opp saker med politisk propaganda og ikke gjøre ting som står i veien for et revolusjonært parti.

Diskusjon.

Arne H 1:

Oslo/Akershus: 4 faglige fylkeskonferanser, oppmøtet stadig økende.

Feil: 2-3 enkeltsaker tatt hele konferansen. Oppretta grupper 1) Grafisk gruppe, informert andre grafikere i landet; 2) Handel & Kontor-gruppe;

3) Kommunegruppe; 4) Transportgruppe, underavdeling av Handel & Kontor-gruppa.

Gruppene jobber med rapporter fra arbeidsplassene, arbeidsutvalg som skal holde arbeidende SUFere i forbundet informert.

Per-Gj. , Porsgrunn:

5 SUFere på Herøya. Folk i et par andre forbund. Bra arbeid innefor byggsektoren. Gir ut avis. Enig med M. , bør gi brodpolitikken perspektiv.

Alf I. , Bergen:

Registrert bedrifter. Aksjon til støtte for Sauda-kameratene. Studiesirkelen i faglig politikk god i seg sjøl; alle medlemmer i SUF bør være med på den. Medlemmene bør gis oppgaver til undersøkelse av bedrifter, slik at man får silt ut de folka som er dyktige i faglig arbeid.

De laga som ikke kan drive reisevirksomhet, bør få støtte fra sentralt hold.

Björgulf F. , Indre Vest:

Tilslutta spørveisbetjentenes forbund i Oslo; rasjonalisering, enmannsbetjening, arbeidsledighet. Ei gruppe bussbetjenter på sporveiene fikk gjennom forslag om enmannsbetjening ved at de gikk opp en lønnsklasse. - Forening og forbund falt arbeiderne i ryggen. Misnøye hos arbeiderne; tinga er tatt opp.

Kjell H. , Trondheim:

Faglig utvalg i Trondheim jobba dårlig. Registrering av bedrifter, SUF-celle i Trondheim SUF prøver å ta seg av bedriftene i si celle. Drosjestreiken i Trondheim: SUF-aksjon med løpeseddel. Samarbeid med drosjesjåførene utmerka. Begynt å arbeide innefor yrkesskolene.

Kritikk av konferansen og SUFere: I plattformen står det at SUF er en revolusjonær organisasjon. Dette er ikke tilfelle. SUF arbeider for å bli en revolusjonær organisasjon.

Gunnar T. , Porsgrunn:

Herøya: 35 klubbstyrer, 1 faggruppe, 1 gruppe for skiftarbeidere, 1 ungdomsgruppe (400). Oppretta SUF-lag i kjemisk. Folk fra Porsgrunn og Skien. Sagt opp 700 mann. Mange aktive. Gjorde at kjemisk-laget ble oppløst. Spesiell samarbeidsavtale. Tillitsmannsutvalget svekka. Har gjennomført studier i marxisme.

Kai S. , Gjøvik:

Dårlig faglig arbeid, faglig utvalg fungerer ikke. 1 organisert kamerat. Tenkt å kjøre på yrkesskolene; AUF kom i forkjøpet, må vente ei tid.

Geir J. , Stavanger:

Laget ganske nystarta, lite gjort. Løpeseddel delt ut, men ikke fulgt opp. Påtenkt aksjon i forbindelse med barnehagelærerstreika.

Tor Erik H. , Rana:

Forbundets utvikling avhengig av kadre, mangel på kadre årsak til at de forskjellige aksjoner er så dårlig fulgt opp. En kader: en som kan anvende marxismen-leninismen i faglig arbeid, som kan skjerpe klassekampen. Må legge vekt på det ideologiske, på kadre.

Viktor S. , Sentralstyret:

Sentralstyret fått få faglige rapporter fra lokallaga. Viktig: Faglig arbeid må mye mer bli en oppgave for hele organisasjon. Vanskelig å trekke konkrete aksjoner opp på et høyere nivå.

Spørsmål til G. og T. : I hvor stor grad er SUF-laget trukket inn i arbeidet som er gjort på Herøya og i "Bygg".

I forbindelse med løpeseddelaksjoner: Følg opp med møter i klubb eller forening om emnet løpeseddelen tar opp.

Front: Folk med innsikt legger opp plan og får folk med på denne saka, uansett hvem tilslutninga er fra. Front det mest avanserte arbeidet vi kan foreta oss, unngår faren for revisjonisme eller søkerisme.

Aksjon på Frydenlund bryggeri i forbindelse med oppsagt sjåfer falt heldig ut. Ad utseende: Spør seg sjøl om det skader eller gagnar en i arbeidet.

Tor M , Sentralstyret:

Hvordan få gitt aksjonene perspektiv: - Eks. fra etter Menstadslaget.

Oppsummering av erfaring fra aksjon, hva som er skjedd. Bringer aksjonen inn i politisk sammenheng.

Understreker: må dannes fraksjoner av bra folk rundt omkring; hold fraksjonsmøte foran alle klubbmøter og foreningsmøter. - Kritikk og sjølkritikk.

Fare for at tillitsmenn blir opportunister, bør likevel ikke hindre kamerater i å bli valgt. Vi bør utnytte anledningen til å arbeide faglig legalt, skape kontakt med massene.

Lett å starte klubber; får hjelp av forbundet som er interessert i flere medlemmer.

Kari P , Ytre Vest:

Streiken som pågår vanskelig. Lærerlaget har ikke kunnet komme i kontakt med de som kunne streike (og i tilfelle gjør det!), nemlig praktikantene. Løpeseddelaksjon for å opplyse dem.

Foreldreaksjon på Sogn. Løpeseddel sendt til alle foreldre om støtte til streiken. Aksjoner bør holdes.

Sigmund G , Sentralstyret:

SUFs viktigste faglig arbeid hittil: Utdeling av løpesedler. Bra praksis som må fortsettes. Må sørge for å få folk innfor. Viktig å understreke betydningen av å følge opp løpeseddelaksjoner. Kan oppsummere ved møter (SUF, helst fellesmøte med arbeiderne).

Det faglige arbeidet kommer ikke i motsetning til, men er en nødvendighet for det revolusjonære partiet. Må vinne tillit på arbeidsplassen. Kadre viktig. Må føre masselinja. Må føre ei enhetlig linje. Bare gjennom studier kan man finne fram til korrekt taktikk og strategi.

Knut R , Asker:

Asker har forsøkt å aktivisere arbeidende ungdom i studiesirkler. Vellykka. Oslo kommune min arbeidsplass. Personalsjefen = klubbformann. Hele organisasjon rene mafia. Stor misnøye.

Har ungdomsgruppe (med dans etc.). Studiesirkel: Hvordan en reparerer en bil(!). Ad langt hår: SUF populære på arbeidsplassen. Myten om langhåra lærstrykere avliva.

Per G , Porsgrunn:

Ikke motsetning mellom vår politiske kamp og Gorz ("Sosialistiske øyer i kapitalistiske samfunn"). Kan ta opp saker som sprenger ramma for kapitalismen.

Odd H , Teisen:

Jobber på mindre bedrift. Familiære forhold, men ved nærmere undersøkelse:

misnøye. Bl.a.: Lønningene fulgte ikke tariffene. Møte: Valg tillitsmann.

To forslag, meg og en annen SUFer. Bedriftsledelsen førte en hardere politikk med trussel om oppsigelse av alle organiserte etter et møte hvor vi tok opp bedriftsledelsens politikk. Folk blei skremte, valg ny tillitsmann: Ei som spiser middag med sjefen(!). Den andre SUFeren skal forsøke å avsløre henne.

Dirigenten:

Strøk under neste innlegg.

Vigdis V , Sentralstyret:

SUFere som går på skole har lite greie på og interesse for faglig politikk.

Gjør utsagn om at alle må delta, at faglig arbeid ikke må bli "isolert kongerike" til fraser.

SUF-stud: To former for faglig arbeid:

1) Faglig studiesirkel med arbeidere, opplysninger som vi ikke satt inne med; opplysning om streier o.l. som har foregått før, som unge arbeidere ikke har kjennskap til.

2) Opplysning om økonomiske forhold til arbeiderne.

Geir J , Stavanger:

Å gå med Mao-merker - ta det opp i hvert konkrete tilfelle.

Dirigenten:

Møtet er hevet; Vi synger Internasjonalen.

Referent

Kristin K

, Trondheim

- 7 -

Fortsettelse av den faglige landskonferansen fredag 4. april.

Samarbeidspolitikken mellom LO og NAF.

Innledning ved Tor Mr .

Når kapitalismen er inne i ei krise, har de politiske partiene valgt mellom disse to linjene:

- 1) Kamp for arbeidernes kår mot framstøta fra kapitalen, slik at ikke krise løses på arbeidsfolks bekostning.
- 2) Samarbeid med kapitaleierne. Felles tiltak og demping av motsigelsene slik at krise skal bli løst til beste for begge parter.

Det klassesamarbeid den andre linja innebærer, har siden 30-åra vært sosialdemokratiets linje. Skal vi derfor undersøke samarbeidspolitikken, må vi undersøke sosialdemokratiets utvikling. (Leseverdig bok i denne forbindelse: Edvard Bull: Arbeiderbevegelsens historie.)

LO blei samarbeidsvillig først i 30-åra. Her ser vi konturene av det framtidige klassesamarbeidet. Idag ytrer det seg på forskjellige måter:

- 1) LOV- OG AVTALEVERKET i arbeidslivet - like spekket med lover som det juridiske i vverket. - Eksempler:
A. Hovedavtalen - arbeidslivets grunnlov - som skal regulere forholdet mellom arbeid og kapital, inneholder bl.a. bestemmelser om hvordan tillitsmannen skal oppføre seg.

Dessuten oppheves organisasjonsfriheten. Aksjonsutvalg utenfor LO er forbudt.

Del B, om samarbeidsutvalg. Lov om opprettelse av bedriftsutvalg - et organ hvor arbeidernes og kapitalens representanter i forbudsplikt skal diskutere spørsmål angående bedriften. Her har tillitsmennene taushetsplikt.

Alt dette viser at Hovedavtalen er et våpen rettet mot arbeidsfolk.

B. Arbeidstvistloven. Forbud mot arbeidskamp der det allerede eksisterer en tariffavtale.

C. Hovedforslaget. Gir anledning til utvidelse av skiftarbeid. LO og NAF går inn for helkontinuerlig skiftarbeid.

I tillegg til disse lover og avtaler eksisterer der et praktisk samarbeid:

- 2) DAG TIL DAG SAMARBEID. Det eksisterer ei rekke samordna tiltak for å øke produksjonen:

A. Tidstudieinstituttet på Sørmarka som var en gave fra kapitaleierne til LO blei mottatt med åpne armer.

B. LOs og Jern og Metalls rasjonaliseringskontorer. Disse er et resultat av propaganda for rasjonalisering finansiert av Marshallhjelpa mot uviljon sjøl på pampnivå.

C. Norsk Produktivitetsinstitutt oppretta 'ottor' siste tariffoppgjør en aksjon for at ikke produksjonen skulle bli skadelidende ved arbeidstidsforkortelsen. Har drivi en voldsom propaganda for klassesamarbeid. Finansiert bl.a. av NAF og LO.

Samarbeidsutvalg på topplanet under Gerhardsen. Et organ bestående av sekretariatet i LO og styret i AP for deling av samfunnskaka.

E. LO-pampenes samarbeid med NAF i statlige og kommunale institusjoner. - Eks.: Aspengren, LOs nestformann, sitter i styret for Jernverket og Kongsberg våpenfabrikk. - Dette er korupsjon.

Følgene av dette klassesamarbeidet er at de store arbeiderorganisasjonene smelter sammen med kapitalen til en ny maktstruktur: - Den korporative stat hvor det ikke eksisterer noen frie organisasjoner. LO og NAF er statlige foreninger. De er ikke selvstendige. LO er et statsorgan.

Korporativisering i Italia. - Fascismen utvikla seg under ei krise i kapitalismen som et svar på truende arbeidermakt. Fagforeningene ble statsforeninger hvor staten hadde bukta og begge endene. - Den nasjonaliseringa vi opplever i Norge idag er bare en mindre form for fascisme. - Eks.: "I Portugal blir lønnene ved lov og dom på fascistisk vis bestemt av staten" (sitat Dagbladet). - Men lønnsnemd er klart nok det samme.

SUFs holdning til klassesamarbeid. - Klassesamarbeid er et våpen retta mot arbeidsfolk. Vi må derfor avvise det.

Men dette innebærer ikke at vi skal gå mot alt som heter avtaler. Det kan vi bare gjøre i en revolusjonær situasjon. Nå er det eventyrpolitikk. - SUF må altså avvise klassesamarbeid og eventyrpolitikk.

Om SUFs forhold til avtaler, se forøvrig Faglig Studiesirkel av Viktor S. - Avtaler er foreløpige demarkasjonslinjer. De er kompromisser. Vi må ikke kreve kompromissløs kamp i enhver situasjon, men heller ikke forfalle til opportunisme.

De avtalene SUF godtar må ikke avvæpne arbeiderne, men gi dem størst mulig spillerom til å aksjonere i.

Saka Odd H . Organiserte en klubb hvor han sjøl blei tillitsmann. Da han aktivt jobba for arbeidsfolks interesser blei han sparka. Han hadde nå to muligheter:

- 1) Den illegale vei. Aksjon mot oppsigelsen.
- 2) Den legale vei. Arbeidsretten.

Problem: Når er vi sterke nok til 1)?? - Når arbeidsfolk støtter opp om aksjonen og er bevisst hva den går ut på. Dette må være kriteriet på når illegale kamp kan praktiseres.

DEBATT.

Viktor S. , Sentralstyret:

Siste del av M. s innlegg er jævlig viktig. Vi må bli klar over hvordan vi skal forholde oss til avtaler på arbeidsplassene. SUFs fagorganiserte står her i ei vanskelig stilling. - Eks.: Trykkeriet Aas og Wahl: Aksjon mot overtida kjempa gjennom til seier. Bedriftsledelsen svarte med rasjonaliserings tiltak. Dette ble godtatt ut fra begrunnelsen om at dersom ikke det og det gjøres mer effektivt stagnerer bedriften og går tilbake. Arbeiderne stilles altså kniven mot strupen.

SUF-folk i arbeidslivet skal aksjonere beinhardt dersom arbeiderne støtter opp om aksjonen.

Demokratisk sentralisme: Ingen enkeltperson må sette igang noe aleine. Det kan være skadelig.

Per G. , Porsgrunn:

Fortroligheten i bedriftsutvalgene eksisterer ikke. Taushetsplikten overholdes og respekten heller ikke.

M. s påstand om at Hovedavtalen ikke ensidig kan forkastes fordi den også inneholder bestemmelser som verner tillitsmannen, holder ikke. Han blir bare kasta på et annet grunnlag.

Likeledes er ikke M. s påstand om korrupsjon viktig. LOs tillitsmenn på grunnplanet hjernevaskes av arbeids "giversnes" ideologi: Rasjonalisering er tvingende nødvendig ut fra den skjerpede internasjonale situasjon og konkurransen med andre bedrifter. Dette tror tillitsmennene på. De er ikke korrupte. Vi må derfor gå løs på selve ideologien, ikke dens ofre.

Mc . Replik:

Korrupsjon er selvsagt ikke å delta i bedriftsutvalg. Korrupsjonen finner vi i toppsjiktet av LO. Aspengren f.eks. er korrupt. Taushetsplikten som i praksis ikke overholdes er lovfesta og kan bli et effektivt våpen for kapitaleierne.

Gunnar T. , Porsgrunn:

Rasjonaliseringstiltak på Herøya møtt med sterk misnøye og streik. Bedriftsledelsen svarte da med nytt lønssystem. Dette ble møtt med sunn skepsis. Arbeiderne hadde to alternativer: 1) Streik for å forhindre omlegginga til nytt lønssystem og 2) Samarbeid. - Arbeiderne valgte den første muligheten og ble dømt i Arbeidsretten.

Som et kompromiss fikk arbeiderne så lønnstillegg på 1 krone. Men samtidig ble UMS (tidsstudier for verkstedssektoren) gjennomført. At arbeidernes tidligere militante holdning godtok dette hadde to grunner: 1) Den store arbeidsløysa ved Herøya. Stadig å trosse bedriftsledelsen kan føre til oppsigelse uten muligheter til å få jobben tilbake. - 2) Verkstedssektoren var en minoritet. En aksjon mot tidsstudiene ville ha fratatt alle arbeiderne lønnstillegget. Dette ville ha ført til et maksimalt tap på 3000 kr. pr. år. Flertallet av arbeiderne ga derfor faen i verkstedssektoren og voterte avtalen gjennom. - Konklusjon: Det er vanskelig å logge opp en faglig strategi i en konkret situasjon.

Om samarbeidsutvalgene: Taushetsplikta må vurderes. I forhold hvor man manipuleres av bedriftsledelsen må den brytes.

Tor Erik H.

Mr s utgangspunkt: Klassesamarbeid er sosialdemokratiets svar på ei krise i kapitalismen er helt riktig. Organisasjonsplikta i klassesamarbeidet: For å få arbeid kreves organisering. Når krisa utvikler seg vokser misnøyen mot LO. Blir den for stor, ekskluderes man fra LO og dermed også fra arbeid. det. På denne måten knuser LO klassekampen. - Lyspunkt: Tendens til flere og flere ulovlige streiker.

Jernverket: Overtid utover det lovlige. Sterk misnøye blant arbeiderne, men Arbeiderdirektoratet ga tillatelse. Overtida blei da boykotta. Nestformann i arbeidernes fagforbund, Jern og Metall, trua med arbeidsrett. - Så langt har altså klassesamarbeidet kommet: Forbundet truer sine organiserte med Arbeidsrett.

Geir J. , Stavanger:

Tillitsmannens beskyttelse mot oppsigelse. Enig med G. c. Lov og avtaleverket gir han en spinkel beskyttelse (§43 Arbeidervernloven og §10 Hovedavtalen) og i praksis fjernes han like godt som en arbeider, bare med andre metoder.

Om spesialisering av arbeidet. En oppsigelse vil føre med seg store vanskeligheter for å få ny jobb.

Lovmessigheten i kapitalismen: Det er viktig at arbeiderne blir klar over forholdet mellom kjøpekraft og produksjon.

Kjell H. , Trondheim:

Om oppsigelse av tillitsmenn. Ved brudd på Hovedavtalen kan ikke bedriftsledelsen stilles for Arbeidsretten, men det kan tillitsmannen (§10 Hovedavtalen: Tillitsmannen kan fjernes dersom han oppfører seg i strid med Hovedavtalen).

Ved brudd fra bedriften ikke på Hovedavtalen varsler LO NAF som nå gir bedriften beskjed. Samarbeidsutvalg må motarbeides. Dersom klubbstyret vedtar at ingen vil være med på det, kan ikke bedriften tvinge det igjennom. Kapitalismens konkuranseregler. Den sterke vinner over den svake. I Hovedavtalen heter det at samhörigheten med bedriften må være sterk og levende. Dvs. at vi skal arbeide for å konkurrere i hjel arbeidere på andre bedrifter. Solidaritet med kamerater på andre bedrifter skal ikke eksistere. Samarbeidets farer: Samfunnet blir fascistisk. Staten rettes mot arbeiderne. Gå-sakte aksjoner er ikke omtalt i avtaleverket. Ved å sette i gang ølike kan vi vinne mye. - Eks: Stentor, hvor en eventuell aksjon bare over få timer ville være et hardt slag for bedriften.

Skolen som formidler av samarbeidsideologien. Eks. fra yrkesskolene: "For fastsatte bedriften de ansattes lønn, nå fastsetter arbeiderne lønn sjøl." Skolebøkene finansieres forståelig nok av NAF og LO.

Geir J. , replikk:

SUFere kan ikke nekte å delta i samarbeidsutvalg. Som tillitsmann er han nemlig automatisk medlem av det.

Tor M., replikk:

Gå-sakte aksjoner er ikke lovlig. 50% nedsett effektivitet er maksimum?

Kjøll H., replikk:

Til J., Tillitsmennene bør være med, ikke skal. Til M., Gå-sakte aksjoner ikke lovlig, men heller ikke avtale festa.

Tor Erik H.,

Ved gå-sakte aksjoner må man skille mellom interesse- og rettstvist. Om rasjonalisering ved Jernverket skrev rasjonaliseringssjefen en artikkel i 1964 hvor han lovpriste de fordeler både bedriftsledelsen og arbeiderne ville oppnå ved rasjonalisering. - Nå foreligger det planer om å rasjonalisere bort 40% av arbeidsstokken. - Vi må kreve kompromissløs kamp mot rasjonalisering. Vi må se dens klasseinnhold.

Vidar S., Oppsal:

Aksjon mot overtid i Aftenposten. 7 maskinsettere sa opp samtidig. Avisen forsinket 1 1/2 time. Men med en Sosialfascistisk klikk som sitter og forhandler med seg sjøl som klubbstyre førte ikke aksjonen fram. Intet lønnstillegg.

Referent: Torbjørn F

Trondheim.

2. dag. Viktor S : Tidsstudier, rasjonalisering, nye lønns-lønnsystemer.

Siterer innledningsvis fra det kommunistiske manifest: "I stedet for utbytting innhyllt i religiøse illusjoner har det (borgerskapet) satt den direkte, åpne utbyttingen". Dette var rett på Marx' tid. I dag har vi "velferdsstaten" og andre ideologiske fraser som dekker over utbyttinga. Kapitalismen er heller ikke i dag sikra mot kriser. Utbyttinga blir mer åpen gjennom den barbariske bruken av tidsstudier og rasjonalisering. Menneskene behandles som maskiner. Vi kan lære mye om tidsstudier av et hefte utgitt av LO og NAF i fellesskap: "Retningslinjer for bruk av tidsstudier".

I tillegg til arbeidsstudier kommer nye lønnsystemer som nå innføres fort vekk i de større bedriftene: lønnsystemer basert på arbeidsvurdering og diferensierte lønninger. De krever stort arbeid og er dyre, men de lønner seg for bedriften. Arbeiderne spilles ut mot hverandre. "Arbeiderne skal føle at de får etter innsats". Det motsatte er riktig. Det oppstår uoverensstemmelser arbeiderne imellom. Motsetninga mellom de enkelte kommer til å dekke over motsetninga mellom arbeid og kapital. NEBB i Oslo: En avdeling utsatt for arbeids- og personvurdering. Arbeiderne i denne avdelinga fikk "kompensasjon" (lønnseekning) og systemet blei så innført på hele bedriften.

Ønsker ikke å ta opp de tekniske detaljene, men har funnet det riktigere å slå fast ei helt bombesikker og stø linje fra SUF's side i disse sakene.

Det brukes jævlige smarte metoder for å få gjennomført arbeidsstudier/rasjonalisering. Det er lett å bli dreid helt rundt. Arbeidernes tillitsmenn blir kjøpt som gisler. Rasjonalisering har vært et stort problem for "sosialister" i Norge. SF-ere og NKP-ere har deltatt i tiltaka. Rasjonalisering har stått som et vannskille mellom rett og feil politikk på arbeidsplassene. På Aas & Wahl blei fine, militante arbeidere, som tidligere hardt og absolutt mot overtid, manøvrert helt rundt i samband med rasjonaliserings tiltak.

Grunnlaget for tidsstudier blei lagt ganske tidlig i Hovedavtalens del B (1947). Faller sammen med det tiltakende klassesamarbeide mellom LO/NAF. Tidsstudier blir nytta til å fastlegge akkordene. Arbeiderne får svært lite igjen for jævlig hardt arbeide.

Dette at "sosialister" aldri har hatt noen klar linje her, skyldes dårlig teoretisk grunnskolering. Studier i marxistisk økonomi gjør det mulig å motstå det ideologiske presset fra arbeidsskjøperne. SUF må ta opp studiet av marxistisk økonomi - kapitalismens økonomiske mekanismer. Lenin skreiv en artikkel i 1911 om Taylorsystemet (Se KLASSEKAMPEN nr.2 -69): "Kapitalismen kan ikke stå stille et eneste øyeblikk. Den må alltid bevege seg framover. Konkurransen, som er alltid er skarpest i ei krisetid, som de nåværende, krever oppfinnelsen av stadig nye midler til å redusere produksjonsomkostningene. Men kapitalismens herredømme forvandler alle disse midlene til instrumenter for økt utbytting av arbeiderne."

Tillitsmannens stilling: Det kan være vanskelig å motstå presset fra arbeidsskjøperne. En samla motstand fra arbeidernes side har ført fram. I en stor metallbedrift i Sverige blei et slikt lønssystem hindra innført etter at bedriften hadde nedlagt svære beløp i prosjektet. Akkurat nå forsøker SUF-ere å hindre at et slikt lønssystem blir innført på Aftenposten. Det blir samlet underskrifter mot lønssystemet. I VG har klubben gått i mot.

Utdelinga av rasjonaliseringsbrosjyra viser at motstanden mot rasjonaliseringstiltak er større i dag enn bare for få år siden. Brosjyra blei godt mottatt. Et par steder har arbeiderne nektet å stille seg til disposisjon som arbeidsstudietillitsmenn.

Hovedsaka i Hovedavtalens del B er at arbeiderne skal velge tidsstudietillitsmenn. Dette kan arbeiderne nekte. Derved kan vi nok så lett få kvalt slike tiltak med det samme ledelsen forsøker å få dem gjennomført. Vi skjønner at lederne må være smarte. De må kjøpe arbeiderne for å få disse sakene igjennom. Vi må få arbeiderne til å forstå at de blir kjøpt som gisler.

Det som er viktig for oss her, er å få slått fast ei helt sikker linje som vi ikke må vike for i det hele tatt. Det finns ikke plass for slingringsmonn. Rasjonaliseringstiltaka, sammen med det nye skatteforslaget, er den aller best skruen kapitalistene har til å utbytte arbeiderne stadig hardere.

Ellers håper jeg at de som er ute på arbeidsplassene hvor det er gjennomført rasjonaliseringstiltak, kommer fram med de erfaringene de har høstet.

Debatt.

Per G. Porsgrunn (Porsgrunn): Om arbeiderne ikke går med på rasjonaliseringstiltaka, blir de gjennomført likevel.

Vidar S. Opsal (Opsal): Arbeids- og personvurdering i Aftenposten. For dette nyttes et innstillingskjema hvor arbeidernes kjennskap til arbeidet, arbeidets kvalitet, arbeidsinnsats, frammøte, fravær mm. blir registrert. Skjemaet blir sendt til en innstillingskomite hvor arbeiderne sitter og vurderer sine arbeidskamerater. Resultatene er strengt konfedensielle. Resultatet blir at noen får lønns tillegg, men svært varierende. Arbeiderne splittes opp. Dette systemet blir innført med LO's og forbundets velsignelse. Det er klart hvilken side LO står på i dag: Fascistenes side.

Kjell H. Trondheim: Som kjent er vi kommunister og sosialister ikke mot rasjonalisering generelt. Det forekommer rasjonalisering som ikke legger større press på arbeiderne: Nye maskiner etc. Til

Viktor S.: Hvordan skal vi stille oss til rasjonalisering under kapitalismen?

Ved lønstillegg er formannen enerådende. Det er da spørsmål om hvilken side han står på - arbeidernes eller kapitalistenes. Tidsstudier: Oppsigelse av tidsstuderte akkorder ved endring av arbeidsplassen, f.eks. ved rasjonaliseringstiltak. Det er grunn nok om dassen flyttes en halv meter nærmere arbeidsplassen!

Kari P. (Ytre Vest): Sykepleierskolen. Her nyttes skjemaer for personvurdering. Elever som får dårlig bedømming, blir forfulgt av en oppasser.

Viktor S. : Til Gj. (Om å motsette seg kravet fra ledelsen om å oppnevne en tidsstudietillitsmann) Vi er pukka nødt til å følge ei klar linje her. Tidsstudietillitsmenn er gisler. Argumentasjon som går ut på at arbeiderne skal delta i opplegget for at de ikke skal få det for jævlig, holder ikke (sosialdemokratenes argumenter) Til Karin P. : Personvurdering finns også på yrkes-skolene. Man øves opp til å innordne seg under systemet. Stemplingskort sendes til arbeidskjøperne når elevene søker jobb.

Grotesk eksempel på resultatene av arbeids- og personvurdering: Esso på Slagenstangen. Her jobbes det i lag på 5 arbeidere. Arbeiderne gis poeng etter innsats. Om en arbeider får laveste poengtall i tre på hverandre følgende perioder, får han sparken. Opplæringstida er kortvarig og det er lett å få nye folk.

Alf I. (bergen): H. 's poeng: er vi prinsippielt mot arbeidsstudier? Er vi mot rasjonalisering generelt? Parolen må være: Rasjonaliser for arbeidsfolk. Ikke rasjonaliser vekk arbeiderne. Vi må komme til klarhet.

Viktor S. : Selvfølgelig er vi ikke mot rasjonalisering for arbeiderne. Men det er ikke dette det går på når det gjelder arbeidsstudier. Da er det alltid hardere utbytting det gjelder.

Tor Erik H. n (Rana): Vi må se på klasseinnholdet. Hvem kontrollerer rasjonaliseringen? Det er vitenskap bak rasjonaliseringen. Profittratas fallende tendens gjør rasjonalisering nødvendig.

Sigmund G. (Sentralstyret): Ti H. 's spørsmål: Rasjonalisering kan ikke behandles på en abstrakt måte. Den må behandles konkret. Da ser vi at rasjonalisering ikke er til for å lette byrdene for arbeidsfolk. Det er heller ikke slik kapitalistene argumenterer. Argumentene er: Konkursen med utlandet. Klimaet blir hardere. Økt effektivitet og produktivitet.

Krisa i kapitalismen danner utgangspunktet for rasjonaliseringen. Krisa merkes ikke bare av arbeidsfolk, men også av kapitalistene. Nye tiltak skal sikre høye og stabile profitter. Nye og utspekulerte tiltak for utbytting av arbeidere. Krisa skal betales av arbeiderklassen som presses stadig hardere. Utbyttinga er raffinert. Rasjonaliseringen begrunnes ut fra det hardere klimaet osv.: Arbeiderne må derfor jobbe mer "for å sikre arbeidsplassene". Økt utbytting må foregå på en slik måte at den ikke fører til at systemet bryter sammen. Derfor får vi rasjonaliseringsideologien som fungerer som en overbygning (tilsløring) over utbyttinga..

Konklusjon: Kamp mot rasjonalisering. Rasjonalisering til beste for arbeiderne er bare mulig under proletariats diktatur. Rasjonalisering er et konkret og lettfattelig spørsmål der vi kan avsløre sosialdemokrater og revisjonister. SF (manglende) syn på dette: rasjonalisering ses på som et nødvendig onde. Vi må gå i mot all rasjonalisering i Norge under kapitalismen. Dette forteller den konkrete analyse oss.

Tor M. (Indre Vest): Rasjonalisering i seg sjøl eksisterer ikke. Vi er selvsagt ikke i mot innføring av gaffeltrucks i lagerarbeid. Det vi er i mot er den rasjonalisering som rammer arbeidsfolk. Den vanlige form for rasjonalisering er slik som på Herøya der Habberstad-folka fikk sagt opp 700 arbeidsplasser. Arbeiderne "habbes" vekk. H. r nevnte argumentet om konkurranseevne overfor bedrifter i inn- og utland. Dette må avvises: Det betyr at rasjonalisering i

utlandet tvinger fram rasjoanlisering her, som igjen tvinger fram rasjoanlisering i utlandet osv. Vi får en ond sirkel der arbeiderne tvinger seg sjøl ved å tvinge utenlanske kamerater. Det er vel dete Marx mente med fremmedgjøring. Først under sosialismen kan det bli "sunn og riktig rasjoanlisering".

Furubotnikene hevder at det er Kontrarevulusjonært å gå i mot rasjonalisering (=hardere utbytting): "Vi må åpne alle sluser for produktivkrefetene for å framskynde utviklinga av motsetninga mellom produktivkrefter og produksjonsforhold". Slik blir det progres- svt å gjøre det jævlignst mulig for arbeidsfolk.

Profitttratens fallende tendens: Kapitalistene må foreta seg noe drAstisk og dette drastiske er rasjonalisering. Parole: Mot tids- studier og rasjonalisering der arbeiderne ikke finner det nødven- dig.

Per G. r: Solidaritetsfølelsen er drept i Norge. Til Tor Erik H n: (Om å sabotere oppretting av bedriftsutvalg) Jfr. Hoved- avtalens del B: Det skal opprettes bedriftsutvalg med bedrifter med mer enn 100 ansatte. Vi kan ikke hindre tidsstudier ved å nekte å velge tidsstudietillitsmenn.

Gode muligheter for aksjoner mot tidsstudier i Bygning. Gunstig- ere utgangsposisjon enn i industrien.

Kjell H r: Både bediftsutvalg og tidsstudier er avtalefestet. Klubbstyrer som nekter kan bli stilt for Arbeidsretten. Grunnlag for fagopposisjon.

Tor M e: Folk har nektet å stille seom tidsstudietillitsmenn før - hva har hendt med dem?

Tor Erik H i: (Til G. r) Avtalene brukes mot arbeiderne.

Kjell H r: Aktiv kamp mot tidsstudier og rasjonalisering på en betingelse: Dersom det er et jernhardt og godt tillitsforhold mel- lom klubbstyret og arbeiderne. Vi kan nekte å stille som tidsstudie- tillitsmenn, bli sparka, velge nytt styre, nekte å stille, bli kasta osv. Dette krever svært mye av SUF-erne på arbeidsplassen.

Viktor St n: Det hjelper ikke å gå inn som tidsstudietillitsmann med aldri så gode forsetter. Du har ikke noe som helst makt og det hele er lagt opp på forhånd. Du sitter som gissel.

Lo-skolen på Sørmarka. Kårser i tids- og arbeidsstudier. Søk på disse kursene. Skaff stoff, erfaring og opplysninger til bruk blandt arbeiderne.

Tor Erik H i: Kursene krever at en er tidsstudietillitsmann.

Tor M e: Eksempler fra Oslo viser at dette ikke stemmer. He i har fått plass på Sørmarka.

Resulusjonsdebatt etter redaksjonskomiteens instilling: Konferan- sen blir enig om følgende ordlyd:

UTTALELSE FRA SUF's FAGLIGE LANDSKONFERANSE 3. - 4. APRIL 1969.

I såvel USA som Europa er det i dag ei begynnende krise i den kapitalistiske økonomi. Denne krisa er nå i ferd med å nå Norge. Den kommer til syne gjennom økt arbeidsløshet og ei strukturrasjo- nalisering som tvinger småbrukere ig fiskere bort fra primærnæring- ene.

Kapitaleierne har gjort kraftige framstøt for at denne krisa skal bli betalt av arbeiderne, for dermed å sikre profitten. Et av vik- tigste redskaper de bruker til dette er tidsstudier og rasjonaliser- ing. Dette resulterer i at arbeiderne blir hardere utbytta og tid- ligere utslitt. Eksempler på dette: Ved Norsk Hydro på Herøya er det i åpet av ett år rasjonalisert bort 700 arbeidsplasser. Ved Follum fabrikker ved Hønefoss skal det i løpet av ett år rasjonaliseres bort 150 arbeidsplasser. Ved Jernverket i Mo i Rana er det lagt fram et forslag som vil med-føre at det ved en avdeling - råjernverket - rasjonaliseres bort 40% av arbeidsplassene. Denne lista kunne gjøres meterlang.

Samtidig har produksjonen steget ved alle disse bedriftene. Det er da klart at de som står igjen på arbeidsplassene må jobbe mye mer enn før. Samtidig med dette er arbeiderne påtvunget et lønnsoppgjør som har resultert i lavere levestandard. Det tillegget de hadde tariffestet krav på da den røde strek ble passert 15. mars 1968, ble rett og slett tatt fra dem. Prisstigninga etter lønnsoppgjøret har forlenget spist opp det lille tillegget de da fikk.

Men disse rasjonaliseringstiltaka alene kan ikke sikre kapitalistene høye og sikre profitter. Derfor tas det i bruk enda mer utspekulerte og raffinerte metoder for å sikre at det blir arbeiderne som må betale for den krisa som kapitalen er kommet opp i. Et slikt middel til å presse enda mer penger ut av arbeidsfolk, er det nye skatteforslaget - momsen.

Momsen vil resultere i sterk prisstigning på forbrukervarer, samtidig som det blir avgiftsfrihet på fast eiendom, verdipapirer og investeringer. Regjeringa forsøker å gi inntrykk av at grupper skal bli skadelidende ved overgang til moms. Alle skal få "kompensasjon" - i form av barnetrygd eller på andre måter. Men hensikten med momsen er at statens skatteinntekter foreløpig skal være uforandret og på lengre sikt økes, samtidig som næringslivet får skattelettelser.

Derfor må momsen nødvendigvis føre til at arbeidsfolk får større skatt. De som rammes av momsen er nemlig de som har så lav inntekt at de er nødt til å bruke mesteparten av den til nødvendige forbruksvarer. De "tilbud" om kompensasjon som nå legges fram, er derfor ikke annet enn nødvendige overgangsordninger for å sikre gjennomføringa av det nye skattesystemet. Når systemet først er gjennomført, åpnes det store muligheter for å presse enda større skatt ut av arbeidsfolk, ved f.eks. å øke prosentsatsen for momsen.

Staten har et behov for større og større resurser som brukes til "å legge forholda til rette for næringslivet". Momsen skal sikre at arbeidsfolk betaler en større del av sine inntekter i skatt, og at en større del av arbeidsfolks penger på denne måten brukes til å sikre høyere og mer stabile profitter for kapitalistene.

De bestående politiske partier går inn for å berge kapitalismen ved å velte de byrdene og vanskelighetene som krisa i kapitalismen fører med seg over på arbeidsfolk. Arbeidsfolk får svi tredobbelt etter hvert som monopokapitalen styrker sitt grep over Norge. Først gjennom tidsstudier, hardere arbeidspress, rasjonalisering og arbeidsløshet. Så gjennom prisstigning, økte skattebyrder og press på løningene. Og til slutt ved at staten bruker skatteinntektene på en stadig mer arbeiderfientlig måte - ved at pengene går til støttetiltak for kapitalen.

En rekke fagforeninger og andre organisasjoner har allerede protestert mot det arbeiderfientlige tiltaket som momsen er. SUF's faglige landskonferanse slutter seg til denne protesten, og vil oppfordre alle progressive krefter til med nødvendige midler å sette makt inn i kampen mot dette overgrepet.

UTTALELSE FRA SUF's FAGLIGE LANDSKONFERANSE 3. - 4. april 1969.

Norske arbeidsfolk har i stadig sterkere grad blitt påført tap og nederlag i kampen mot kapitalmakta. Dette er vist med all tydelighet i de dårlig lønnsoppgjøra, hardere utbytting gjennom tidsstudier og rasjonalisering, økt arbeidsledighet osv.

Dette er en logisk konsekvens av det forhold at norsk arbeiderbevegelse i dag står uten et skikkelig redskap av noe slag i klassekampen. Arbeiderne er ofte helt forsvarsløse. LO-ledelsen er fullstendig korrumpert og fører en forrædersk klassesamarbeidspolitik med arbeidsgiverne. En viktig oppgave for alle progressive fagorganiserte er derfor å gjennomføre LO som en klassekamporganisasjon.

Men viktigere enn dette er oppbygginga av et revolusjonært klassekamppart, bygd på marxismen-leninismen og Mao Tse tungs tenkning. Bare et slikt parti kan lede arbeiderklassens kamp for å løse dens langsiktige og kortsiktige oppgaver - blandt dem, gjennreisninga av fagbevegelsen. Uten dette vil reformisme og revisjonisme uvegerlig snike seg inn i arbeidet. Et slikt parti finnes ikke i dag. Det må skapes av alle de revolusjonære i arbeiderbevegelsen i fellesskap. Ingen av de bestående partier er i stand til å føre en kompromissløs kamp for arbeiderklassens interesser.

Målet for et slikt parti må være arbeiderklassens frigjøring gjennom den sosialistiske revolusjonen og opprettelsen av proletarietets demokratiske diktatur. Bare ved at kapitalismen på denne måten fullstendig knuses, kan arbeiderklassens interesser varig sikres.

INTERN RESOLUSJON FRA SUFs FAGLIGE LANDSKONFERANSE 3.-4. APRIL 1969.

Fagopposisjonen.

1. Hvorfor er fagopposisjonen nødvendig?

De siste resultater på den faglige fronten har tydeligere enn noen gang vist at LO ikke er noe brukbart redskap i arbeidernes kamp for å sikre sine kår. Spesielt lønnsoppgjøret i 1968 viste dette. Resultatet av dette oppgjøret er at arbeidsfolks levestandard har gått merkbart tilbake.

LO-ledelsens samarbeid med arbeidsgiverne har pågått lenge, nå er det imidlertid kommet så tydelig fram i dagen at folk umiddelbart ser det. For at LO skal kunne bli et brukbart redskap for arbeiderne må de reise en aktiv kamp mot ledelsens forræderiske politikk.

Når mange av medlemmene ser at dette er nødvendig, er mange av de ytre betingelsene for en fagopposisjon til stede.

2. Arbeidet med "fagopposisjonen" fram til nå.

Behovet for en fagopposisjon er så sterkt og påtrengende at da spørsmålet om dette for første gang ble reist offentlig på NKPs faglige konferanse i november 1968 utløste dette hos mange av SUFs medlemmer overdrevne forventninger om en rask og kraftig utvikling i saka. Mange fikk inntrykk av at en fagopposisjon allerede var planlagt og i gang. Dette er ikke tilfelle på noen måte.

Det må her reises en kraftig kritikk mot SUFs faglige utvalg for den mangelfulle informasjon medlemmene er gitt i denne saka.

Det som har skjedd er følgende:

Tanken om en fagopposisjon ble reist på NKPs faglige konferanse av NKPs formann Reidar T. Larsen. Vi vet nå at spørsmålet ikke hadde vært drøfta i NKPs grunnorganisasjoner i det hele tatt. Dette visste en dessverre ikke dengang, og det medførte en god del overraskelser og uvisshet etter hvert som en skulle gripe saka an. Dette er også mye av forklaringa på den manglende informasjon faglig utvalg har gitt. - Når en så viktig sak som dannelsen av en fagopposisjon først ble reist på NKPs faglige konferanse, gikk vi ut fra som en selvfølge at dette var drøfta av medlemmene, og at saka var reist som et krav fra dem. En del av NKPs medlemmer har vi hatt og har et nært og godt samarbeid med i andre fronter (Solidaritetskomitéen og Anti-NATO-kampanjen), og disse (de fleste av dem er faglige folk) så vi nå en mulighet til å samarbeide med også på dette området. Imidlertid har det vist seg at Reidar T. Larsen helt på egen hånd tok opp spørsmålet, sansynligvis ikke for noe annet enn å høste en del stemmer i valgåret. Dessuten har det vist seg at en del sentrale faglige folk i NKP ikke er av en slik kvalitet at vi kan føre et nært og fortrolig samarbeid med dem i denne saka.

Etter dette har det vært en del møter mellom representanter fra NKP, SF, SUF og delvis KU for å drøfte spørsmålet om en fagopposisjon. (representanter fra Faglig Studentfront, FSF, har også vært tilstede). Gjennom disse møtene er vi kommet til enda større erkjennelse av at hverken SFs eller NKPs falige ledelse er i stand til å gjøre noe effektivt ut av denne saka. På siste møte ble det nedsatt et utvalg bestående av Karl. O. Rikardsen (faglig sekretær i SF), Kolbjørn Harbu (faglig leder i NKP), Viktor S' (SUF) og en representant fra FSF for å utarbeide et debattopplegg for dannelsen av en fagopposisjon. Dette skal sendes ut til de respektive grunnorganisasjoner.

Det må imidlertid være helt klart at dette arbeidet på "topp-planet" er av helt underordnet betydning. Det viktigste nå er å utvikle kontakten med progressive fagorganiserte på grunnplanet.

3. Arbeidet framover.

Det viser seg altså at fagopposisjonen ikke kommer av seg sjøl. Skal den gryende misnøyen som vokser fram i fagbevegelsen kunne få slagkrat, komme i mer organiserte former, må SUF-erne sjøl ta initiativet i dette arbeidet. De lokale SUF-laga må utvikle kontakten med progressive personer i sitt distrikt, ta initiativet til forskjellige tiltak som kan føre arbeidet med fagopposisjonen videre. Et eksempel på slike tiltak er den faglige Vestlandskonferansen i Bergen 12. - 13. april.

For at arbeidet i de forskjellige SUF-laga ikke skal bli isolert fra arbeidet i resten av landet, må viktigheten av kontakten med faglig utvalg i sentralstyret understrekes. På den måten kan det spirende arbeidet med fagopposisjonen koordineres, gjøres mer slagkraftig, og SUF-laga kan gjøre nytte av hverandres erfaringer.

SUF-laga på sentrale steder må legge stor vekt på reisevirksomhet, slik at smålaga rundt om i distriktene kan bli trukket med i arbeidet for å skape en fagopposisjon.

SUF's arbeid for å utvikle en fagopposisjon og SUF's faglige arbeid generelt må sees i nøye sammenheng med det som i dag må være ei hovedoppgave for alle revolusjonære krefter i Norge.- oppbygginga av et virkelig revolusjonært kommunistisk parti. Bare et slikt parti kan på lengre vikt drive et virkelig effektivt faglig arbeid- mobilisere det arbeidende folk til revolusjonær kamp. SUF's faglige arbeid må derfor underordnes denne oppgaven. Men samtidig er et godt og effektivt faglig arbeid ei forutsetning for at partiet kan bygges opp fra grunnen av med solide røtter i arbeiderklassen.

Et godt grunnlag for det revolusjonære partiet kan skapes bare dersom det utvikles ei kjerne av godt skolerte marxist-leninister. Hoveddelen av denne kaderen må komme fra arbeidsplassene. Dette er ei forutsetning for at partiet skal forene seg med arbeiderklassen og lede dens kamp mot monopolkapitalen.

I dagens situasjon må det derfor være ei sentral opppgave for SUF-ere i det faglige arbeidet å knytte til seg kontakter på arbeidsplassene. Disse kontaktene må så snart som mulig trekkes med i studier av marxismen-leninismen, Mao Tse-Tungs tenkning og diskusjoner om forholda på arbeidsplassen, om felles opplegg for det faglige arbeidet der osv. Ingen SUF-er må på sin arbeidsplass eller i sin klubb/ forening opptre som privatperson. Diskusjonen om viktige spørsmål i det faglige arbeidet på de forskjellige steder må derfor diskuteres- ikke bare av fagorganiserte SUF-medlemmer, men av heile SUF-laget, slik at de SUF-ere som skal føre kamp innenfor fagforeninga eller mot bedriftsledelsen, kan følge ei klar enhetlig linje. Der forholda gjør det mulig

- 17 -

er det dessuten tvingende nødvendig at SUF-ere som tilhører samme klubb, fagforening eller forbund regelmessig holder fraksjonsmøter for å utvikle ei slik linje . Bare på denne måten å utvikle den demokratiske sentralisme kan SUF bli i stand til å følge masselinja i det faglige arbeidet tilfredsstillende og effektivt.

er det dessuten tvungen nødvendigt at 80-90 som tilhører samme
klasse, fagforening eller forening, og det er holdt i betraktning
for å utvikle et slikt land. 80-90 som tilhører samme klasse
demokratiske sentralisme kan det bli i stand til å følge massene
i det følgende arbeidet til fordel for de effektive.